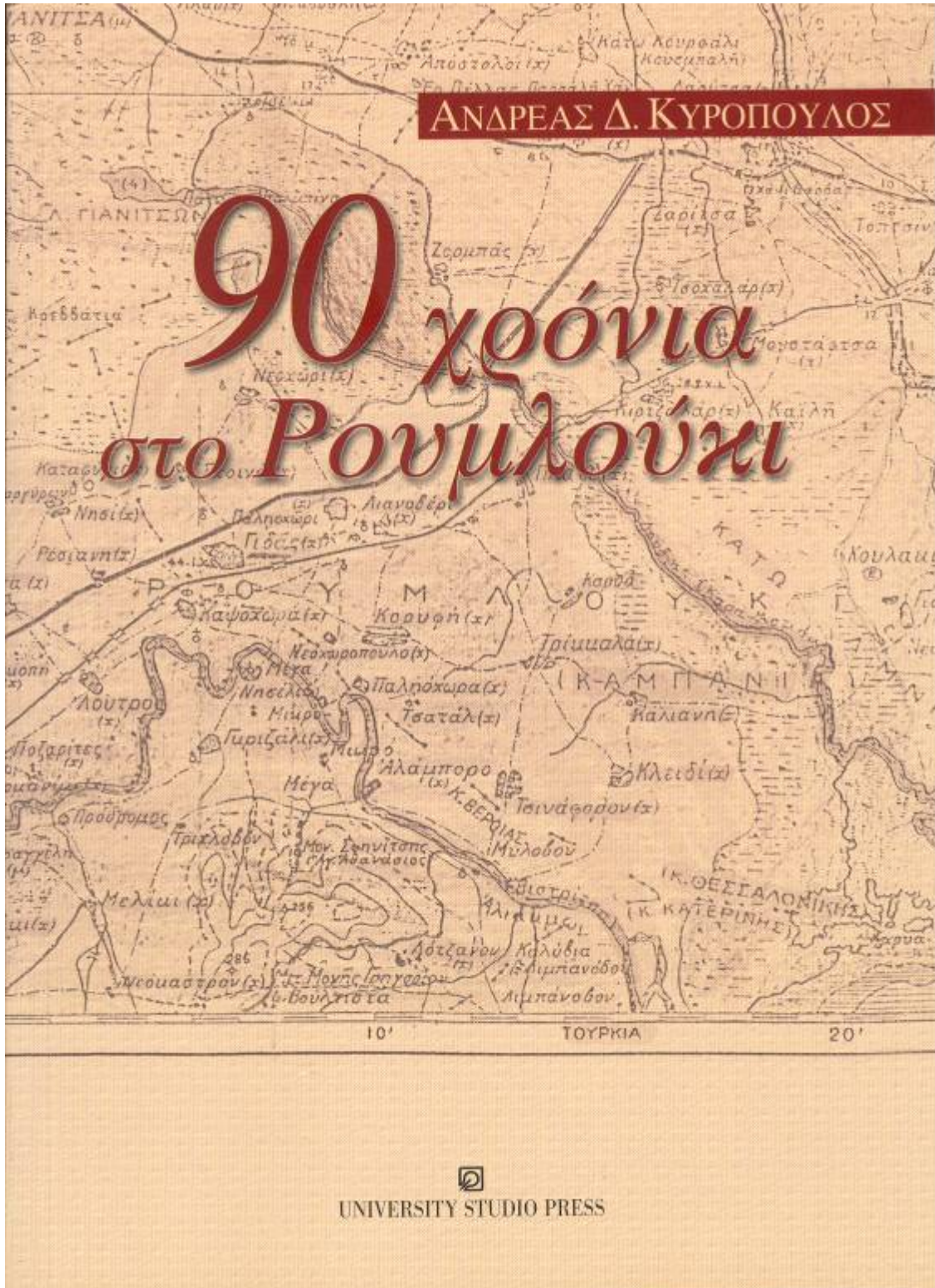

90 χρόνια στο Ρουμλούκι

Ανδρέας Δ. Κυρόπουλος

University Studio Press
Θεσσαλονίκη 2008

Πρόλογος

Έχω τη γνώμη πως η ζωή μου δεν ενδιαφέρει κανέναν, όσον αφορά το ιδιωτικό της μέρος. Στο μέρος της όμως που έχει οποιαδήποτε σχέση με τα κοινωνικά και πολιτικά δρώμενα του τόπου μας, όπου έζησα κοντά έναν αιώνα, θεώρησα καθήκον μου να παραθέσω βιώματα, μνήμες και αφηγήσεις γεροντότερων που δεν ζουν πια, σαν μια μικρή συμβολή στην ιστορική μνήμη που σιγά σιγά χάνεται ή κακοποιείται χωρίς ίχνος σεμνότητας από τους διάφορους «ειδικούς». Τα παραπάνω ήταν η αιτία να καταγράψω τις αναμνήσεις μου. Αφορμή αποτέλεσε η παρότρυνση δύο δασκάλων του Δεύτερου Δημοτικού Σχολείου Αλεξάνδρειας, με τους οποίους συζητούσα συχνά στο σπίτι μου που είναι δίπλα στο σχολείο, της Ειρήνης Μυτάκου από την Ν. Χαλκηδόνα και του Φώτη Γρηγορόπουλου από την Ξεχασμένη που επί πλέον μου χάρισε και ένα μεγάλο σημειωματάριο με μια όμορφη αφιέρωση. Θα ήταν παράλειψη να μην αναφέρω και την παρότρυνση του λαογράφου δικηγόρου Γιάννη Μοσχόπουλου που με θέρμη με παρακίνησε. Δυστυχώς δεν διασώθηκε φωτογραφία του πατέρα μου Δημήτρη αλλά προσπάθησα να τον περιγράψω όσο γινόταν πληρέστερα.

Ανδρέας Δ. Κυρόπουλος

Δεκέμβριος 2003

Ενενήντα χρόνια στο Ρουμλούκι

Μάρτιος 1993. Από αφήγηση της μάνας μου, γεννήθηκα τον Θεριστή έτσι πάντα μου έλεγε. Η ταυτότητα μου γράφει 13 Ιουνίου του 1917. Σήμερα που αποφάσισα να γράψω για τη ζωή μου είμαι εβδομήντα έξι ετών.

Ο συγγραφέας σε φωτογραφία του 2007.